UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

N ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Nauta. ⁊ Natina qui ſe in naui agenda exercet: ⁊ quicunq̃ in naui eſt nauis ducende gratia.

Nauticus. q̄ nauē gubernat. Ply. lib. ix. Qđ vbi videre nautici ſtatiz pluribꝰ anchoris nauigia īfrēnāt: nauticus. a. um qđ ē nautarū. Uir. lib. iij. nauticus exoritur vario certamīe clamor.

Nauicolor. aris. proprie ocioſa nauicula vehor. Mar. piger lucrino nauiculat in ſtagno.

Naufragor. pe. cor. deponēs: ⁊ naufrago. as. naufragium facio. Hiero. Quā quidā repellentes circa fidem naufragauerunt

Naufragus qui naui fracta bona amiſit. Proper. Tetra venena bibens ⁊ naufragus ebibat vndas. Dicit̃ ⁊ vnda naufraga que naues frangit.

Naufragiū: naui fractio. lꝫ qn̄q3 ꝓ nauigādi periculo ⁊ qn̄q3 pro nauigationis dāno ⁊ infortunio ⁊ iactura ſumatur.

Naulum pretium quod ſoluitur pro vectura in naui. Juuena. Furor eſt per omnia perdere naulum.

Nauia. lignum cauatū: vt nauis quo in vindemijs vti ſolent.

Nautillus piſcis dictꝰ ꝙ nauigātis effigiem hēat ναυτιλλος enī apud grecos ſigt̃ nauigo. ab alijs Pōpillus vocat̃. Eſt ⁊ nautillus nauta nautillia nauigatio. i. ars nauigandi.

Nauſtibulum. alueum ad nauis ſimilitudinem factum.

Nauus: celer: ſtrēnuus. a nauiū celeritate dictus qui ⁊ gnauus dicit̃. cuius ↄ̄rium eſt ignauus. Nauia: nauitas gnaniaue celeritas ſtrēnuitas. Uñ ignauia tarditas deſidia. Interdum Nauus dr̄ quaſi ſcius ⁊ optime pnoſcēs. Col. li. viij. ſit āt vigilans impiger induſtrius nauus oīum quas paſcit.

Nauo. as. ſtudioſe impleo: do ↄfero cū effectu demōſtro. i. adiumēto ſū. Ci. li. ij. de ora Jā mihi videor naua ſę operā. ꝙ huc veneriz. Jdē Apio pul. Illud pugna ⁊ enitere nequid nobis tēporis ꝓreget̃ vt cū tibi hic ſatiſfecerimus: iſtic quoq̃ noſtram in te beniuolentiam nauare poſſimus. i. conferre vel oſtendere. Tractum verbum a nautis cum ſunt auxilio alijs in narrandis nauibus. Naues enī cum ex naualibus in mare deducuntur maximo hominum auxilio indigent.

Nauta herba granis nigris qua vtuntur coriarij. vel aqua coriariorum: vel vt No. inquit aqua ex nauis ſentina veniens Plau. in aſi. nauteā bibere malim ſi neceſſe ſit q̃3 illam oſcularier. Jdem oīum vnguentorū odor prę tuo nautea eſt.

Nauſea ſtomachi ad vomitū ex graui odore ꝑturbatio a naui deductum nomē ex cuius ſentina mouet̃ vomitus. Hior. ad ſuriā. Uſq3 ad nauſea3 ſaturata es. Hinc Nauſeoſus. a. um. qđ nauſeam inducit. Ply. Radice craſſa madida nauſeoſa.

Nauſeo. as. nauſam hēo ⁊ vomitu infeſtor. Plau. in am. Laſſus ſum hercle e naui vt vectus ſum huc etiam nūc nauſeo. Cice. Fabio Gallo. Uidit me nauſeatem non mō mittendi cām habuiſti: ſed etiam viſcendi eſt ⁊ Nauſeor depon. Hie. Ex hac conturnice ſatiatus iſrael nauſeatur.

Nauſio. is de grano fabe dicitur cum naſcendi gratia ſe aperit ꝙ ſit non diſſimile nauis figure.

Nauci: putamen nucis ſiue oliue nucleus ſeu membranula quę in nucis iuglandis medio eſt Ponitur etiam pro eo qđ ē nihili. Plau. Qui hō timidus non erit in rebus dubijs: nauci non erit. Dictum nauci quaſi nuci a nuce.

Nauſicaa alcinoi phaecum regis filia. Mar. Si mihi nauſicaa patrios ↄcederet hortos: alcinoo poſſem dicere malo moes

Nauſithous: neptūni filius ⁊ pater Alcinoi.

Naupontus. amnis qui ⁊ pamportus ēt a Strabone vocatur. Amnis inq̄t pāportus ex illyrio nauigabilis defert̃ ī Sauū. Et alibi. Juxta naupontū amnis ē Carcora excipiens commerciorum onera. Hic in ſauum ille in draum delabitur.

Nauaria: ꝑs hiſpanię ſeptentionaliſq̃ verſus Arcton Uaſconibus adiacet: ad meridiem vō Taraconiam hꝫ regionem.

Naxos. inſula ī ęgęo vna ex cycladibus ceteras ſupans. antea. Strongyle dicta. Hęc dia poſtea appellata fuit: Uerū cū cares ex lamia ꝑfecti duce Naxo eā occuparūt a duce naxō appellarūt. Hanc Dionyſiā a vineaꝝ fertilitate dici ſcribit Ply. Uel q2 vt alij volūt q2 ſolę naxie mulieres octauo mēſe pariāt quoto ⁊ liber pr̄ natꝰ credit̃. Siue q2 fons ī ea vino fluat Diſtat a delo ſeptē millibꝰ. Hic naxius. a. um. Uñ naxius ardorapō Col. ſignificat̃ bacchi coronę ſydus. Naz vt ferunt poetę inſula naxo relicta ariadne a Theſeo nuptias cū Baccho fecit: donataq3 corona inter ſidera relata fuit.

Nazareus conſecratus dr̄ a nazareth nazarenus chriſtus filius marię de q̄ Anaſtaſius feruēti oratione dicebat μαρία χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα τὰ πάντα.

Ne dehortatiuū ſeu ꝓhibitiuū aduerbiū eſt. Uirg. Tu ne cede malis: ſꝫ ↄtra audētior ito. Qn̄q3 eſt cōiunctio copulatiua. et ponit̃ ꝓ neq̃. Ci. Ne dici quidē opus eſt q̃3ta dimicatiōe ciuium. Qn̄q3 adiunctiua. Mar. Lex hꝫ carminibus data ē iocoſis ne poſſint niſi pruriant iuuare. Qn̄q3 rōnalis. pro ergo Uir. Me ne īcępto deſiſtere victā: Qn̄q3 Cauſalis. Jdē ne recipi portis aut duci ī menia poſſit. i. vt nō. Qn̄q3 ponit̃ pro vt. Ci. Curioni. vt nō vereremur ne nimis cito mitteremus Jdē ne amicis nihil tribuamus epulamur. i. vt ēt amicis tribuamus epulamur. Qn̄q3 ſigt̃ nō Ter. in an. ego id agā mihi q̄ ne det̃. Qn̄q̃ nedū. Jdē ī eadē. Ne vacuū eē nūc me ad narrandū credas. Plerūq3 dubitatiua. Uir. Juſticię ne ṗus mirer belli ne laborū. Apđ oratores plerūq̃ vna ſola ē ⁊ ſꝑ in ṗma ꝑte locat̃ vt: vt bonꝰ ne ē: an malꝰ. Aliqñ ēt ſic. Eūdū mihi nec ne ſit ignoro: Et ꝑ īterrogationē. Ci. Uerū vultis ꝑtori flacco nec ne. i. an nō. Quidā ſupuacuū addūt alterum an. hꝫ mō neſcio an bñfaciā nec ne. Qn̄q̃ cōfirmatiua Uirg. Tanta ne me tenuit viuēdi nate voluptas vt ꝓ me hoſtili paterer ſuccedē dextrę Quo tñ in loco quidā exponūt nę ꝓ vtiq3. cū diph. ſcribentes. Qn̄q3 interrogatiua eſt. Ter. Ego ne: Tu ergo. Qn̄q̃ hꝫ vim interrogandi ⁊ dubitandi ſil̃. Jdem. Dat̃ ne illa hodie Pāphilo nuptū: Qn̄q3 diminutiuā vim hꝫ ⁊ ꝓ ſaltē ponit̃. Sal. ſcđę res ſapiētū aīs fatigāt ne illi corruptis moribus victorię temperarent. At nę cū diph. greca dictio ē: q̄ ꝑ ai ſcribitur ⁊ ſigt̃ valde vehementer nimis. Ter. Faciūt nę ītelligēdo vt nihil ītelligāt q̄ſi ꝙ q̄ magis q̃3 opus ſit aliq̄d vel inquirūt vel ſpeculant̃: coꝝ numero ſūt hñdi q̄ nihil intelligunt. Aliqñ ſigt̃ certe vel vtiq3 profecto vel ita: vel ēt. Et hꝫ ꝑ ironiā. Ci. Curio. incredibile q̃3 turpiter mihi facere videar q̄ his rebꝰ īterſiz ne tu videris multo añ proui diſſe q̄d īpēderet. Jdē treba. Nę ego multo libētius emeriz diuerſorium Tarracinę. Jdē. Ne illi vehemēter errant. Affirmat enī illos vehemēter errarę. Hora. Clarus erit fortis iuſtus ſapiēs nę ēt rex. Cōpoſita a ne aduerbio negandi ſunt Nec neq3 neq̃3 cū eius deriuatiuis nequicq̃3 neutiq̃3 neutiq3 nequeq̃3 necubi nedū ⁊ alia. Sciendum ꝙ recte dicitur. Uereor ne hꝫ moriat̃. vel vt moriat̃: vel vt ne moriat̃: ꝓ vt non moriat̃. Hier. in Gen. Timeo ne putet me ſibi voluiſſe illudere Ci. Metuo vt ne ꝑeat. Ter. Apprime ī vita vtile vt ne q̄d nimis. pro vt non vt quid. Preterea inter ne ⁊ quidē ſemꝑ īter aliquid interponendum eſt: ⁊ tunc ſignificat nec.

Neuuā iurātis eſt. i. moriar. Ci. Sed neuiuam ſi tibi concedo

Nea īſula. Ply. li. ij. de īſulis enatis. iter lēnū ⁊ helleſpōtū nea.

Neapolis: ciuitas quam chalcidenſes condiderunt quaſi noua ciuitas Parthenope a tumulo ſyrenis appellata. Suidas νεάπολις πόλις ἰταλική διάσημος ἐν ᾗ παρθένοπης ἵδρυται σειρῆνος ἄγαλμα πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι νεάπολεις.

Nebula. ſic differt a nube. ꝙ nebula vapor ſit e terra atq3 aq̄s ſurgens que ſiue ſtatim euaneſcit. ſiue in altū ſublata cōuertitur in nubem. nubes quocūq3 tempore fieri poſſunt Nebule nec ęſtate calida: nec nimio frigore exiſtunt.

Nebularium: ędificium a ſubiſcienda meſſe per nubilum tp̄s.

Nebulones ⁊ tenebriones dicti ſunt nugatores vani nullius ꝓtij hoīes q̄ mēdacijs ⁊ aſtutijs ſuis nebulā quādā ⁊ tenebras obiſciāt: vel ꝙ ad fugā fugitiuis nebule ſūt accōmodate. Lucil. Nugator quidem ac nebulo ſit maximus multo.

Nebrides. p. c. damaruꝫ ſeu ceruorū pelles quibus vti veteres in bacchi ſacris ſolebant νεβρός enim dama ſeu eſt ceruus.

Nebrodes: mōs in ſicilia cui damarum copia nomen dedit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nec ⁊ neqꝫ cōiunctiones diſtinctę: vt nec vł neqꝫ lego. nec ſcribo. Nōnūqꝫ ſignificant nō vt nec video quorſuꝫ res euadat ſꝫ differūt. ꝙ nō negat ſolū. nec ⁊ neqꝫ negāt ⁊ copulāt. aliqñ ſalteꝫ: vt nec quidē pūctū tpis. Reſoluunť interdū in copulatiuā. ⁊ vt nō feci h̄ nec facerē. i. ⁊ nō facerē. Sꝫ ſi ſequatur enim vim ſimplicis negationis hꝫ vt nec enim id facerē. i. nō enī id facerē. Qñqꝫ ſignificant ēt. Quintil. Perſo vi gr̄a non pōt: nec malo pr̄i. i. ēt malo pr̄i. factū ē āt. Neca neqꝫ ꝑ apocopen extremarū vocaliū. Et qꝛ in fine ſyllabę. q. ſcribi non poterat tranſiuit in. c. Nā. c. ⁊. q. affines litterę ſunt.

Neceſſe ſiue neceſſum ðꝛ qđ vi aliqua cogente fieri opus eſt a ceſſo verbo deductū qꝛ nō ſit in eo ceſſandum. Et declinanť hic ⁊ hęc neceſſis ⁊ h̄ neceſſe: ⁊ neceſſus. a. um. a quo Neceſſitas. neceſſitudo. neceſſarius.

Neceſſitas. vis ipſa q̄ cogit: vt neceſſitas mihi incumbit eundi mutinā. Aliqñ appellatione neceſſitatis ius qđdā ⁊ vinculū religioſe cōiūctionis familiaritatiſue ſignificať. Cęſar. Eqdē mihi videoꝛ ꝓ nr̄a neceſſitate nō laboꝛe ñ opa. ñ īduſtria defuiſſe. Sigt̄. n. h̄ ꝯiūctionē vel ſanguinis vel amoꝛis h̄ eſt affinitatē vel ſtrictā amicitiā. Idem ſigt̄ neceſſitudo. Sal. in Iug. Coactus rex neceſſitudine ſtatuit armis certare. Ci. v̄o ait ſibi cū eqtibus romanis neceſſitudinē eſſe. Aliqñ neceſſitudo poniť ꝓ neceſſario. i. cognato vel affine. Sue. in Aug. Remiſit tñ hoſti iudicato neceſſitudines amicoſqꝫ omnes.

Neceſſitudo. Uide in dictione neceſſitas.

Neceſſarius. a. um. ðꝛ illud ſine quo fieri nō pōt: vt neceſſarius eſt mihi aduentus tuus. Hinc ſit neceſſario aduerb.

Neceſſarij dr̄r cognati vel affines vel amici ⁊ hi quibus vti familiariter ſolemus. ꝙ nulla īter eos ceſſatio. i. ſeparatio ſit: vel ꝙ neceſſaria inter eos officia conferantur.

Neco. as. aui. atū. ferro īterimo. Liui. lib. j. Obꝛutā armis necauere. neco. as necui. nectū alia vi. Diom. neco cui veruntñ et necaui legim⁹ vt nect⁹ ⁊ nectatus. Et h̄ differre volūt necui q̄ſi ſuffocaui. Necaui q̄ſi ferro occidi. Uñ necē cędē appellamus. Sic ⁊ Priſ. ſentit. Sꝫ ābo fallūť. qñ q̄dē oñdere lꝫ necaui ⁊ necatus dequacūqꝫ moꝛte dici Aug. li. j. ci. dei. Oēs enim quos fames necauit malis vitę hui⁹ ſicut moꝛb⁹ coꝛpis eripuit. Quos aūt nō necauit: docuit parcius viuere: docuit pꝛoductius ieiunare. Qui. li. iij. Hic adulter loꝛis cęſus aut famę necat⁹. Ci. li. iij. ad herē. ſi accuſatoꝛ dixerit ab re hoīem veneno necatū. Nec de hoīe tm̄ ðꝛ ſꝫ de alijs quoqꝫ. Col. lib. ij. Sic oēs radices hęrbarū ꝑ rupte necanť. Nectus tñ ſp ſine ferro ðꝛ Liui. li. xxj. Fame frigoꝛe: illuuie: ſqualloꝛe enecti. Hui⁹ v̄bi ꝯpoſita ſūt Eneco ſuffoco. Plau. in am. Puer ambos angues enecat. Hoꝛ. li. j. epl̄aꝝ. Spē mentita ſeges bos ē enectus arando. Interneco ⁊ perneco. Et habent pe. coꝛ.

Necromātia. pe. acuta: diuinatio q̄ ſit ꝑ cadauera vt apđ Luc. cū moꝛtu⁹ ſuſcitatus euētū belli pharſalici. Sex. Pōpeio ꝑdixit νεκρος enī moꝛtu⁹ ðꝛ. necron cadauer. necroſis moꝛtificatio. μαντεια diuinatio. Unde Stra. ſigna fictilia quę coꝛintho euerſa romam impleuere necrocoꝛinthios. i. coꝛinthioꝛum defunctus vocata ſcribit.

Necromantici ſunt: quoꝛū incantamentis videntur reſuſcitari moꝛtui. hoꝛū ſacroꝛū duo ſunt genera. Necyomātia: ⁊ ſciomantia. Necyomātia ad eleuandū cadauer ſanguis eſt neceſſarius. In ſciomantia vmbꝛę tm̄ eſt euocatio.

Necto. is. nexui. ⁊ xi. xum. ligo iūgo. Uir. li. v. Et parib⁹ pamas amboꝝ innexuit armis. Pꝛop. At tibi q̄ nr̄o nexiſti rętia tecta. Hui⁹ ꝯpoſita ſūt Annecto qđ ē ad aliq̄d necto: ſiue iuxta necto: ſubiūgo. Hie. ad Dama. Qđ mihi videreť annexui. i. ſubiunxi. Col. li. v. At ſi regionis ꝯditio ꝑmittit de veterib⁹ haſtilia q̄b⁹ annectanť ſingula trāſuerſę ꝑticę alligenť. Connecto. ſil̄ necto. Idē in eodē. Eaqꝫ vel ſaligineis ꝑticis vł cū pluribus q̄ſi faſciculis arūdinū ꝯnectūť. Innecto ītus necto cateno. Clau. li. ij. Mutuaqꝫ alterius īnectite colla lacertis. i. ꝯplectimini īternecto. Uir. li. vj. Ut fibula veſtē auro internectat lyciā vt gerat ipa pharetrā. Obnecto obligo. ſubnecto ſubiungo. Uirg. Aurea ſubnectens exertę cingula mammę.

Nectar. grecū ē. ⁊ deoꝛū potio dici pōt. Quo etiā noīe immoꝛtalitas deſignať ab με qđ priuationē ſignificat ⁊ κτεινω occido. Inde ſit nectareus. a. um. ꝓ diuino ⁊ immoꝛtali.

Necubi. ꝓ ne alicubi. i. vt nō in aliquo loco. ⁊ ſemꝑ duo verba poſtulat: vt iuſſi necubi mihi p̄ſto ſis. i. ne ī vllo loco ſis.

Necunde. i. ne ex aliquo loco.

Necyia q̄ſi moꝛtuaria reſqꝫ funebꝛiſqꝫ ⁊ ad moꝛtuos ꝑtinens. ē enī euocatio maniū. q̄ ⁊ necyomātia q̄ſi diuinatio ꝑ moꝛtuum diciť. Apud Humerū ī odyſ. Abuliſſe euocatio manium ſacro magico in ſcrobe ꝓcurato νεκυς gr̄cę: latine moꝛtuus

Nedū. ſigt̄ nō ſolū: ⁊ duobus modis accipi ſolet. Uno cū vtranqꝫ ſniaꝫ eodē claudimus verbo: funderē ꝓ te ſanguinē nedū tibi pecuniā. Altero cū ſuū vtriqꝫ ſnię verbū accōmodam⁹: vt fūderē ꝓ te ſāguinē nedū tibi pecuniā crederē. Negatiue ſic. Nō funderē ꝓ te obolū: ne dū ꝓ te ſanguinē nō funderē

Nefarij: ſceleſti ſacrilegi: a farre deductū nomē quo ſcelerati q̄ſi vita vti nō debēt. Et īde q̄ indigni ſunt vt viuāt nefarij vocanť. Quidā ēt a faris v̄bo deriuāt. Aſco. ſcribit nefariuꝫ qđ ſacra polluit ſarrepio ſolita celebꝛari. ergo nefarij ſacrilegi.

Nefandus. a. um. ⁊ nefans. tis qđ ñ ē fandū. a nefas ꝙ nefari q̄dem liceat Luci. li. vij. tātulus q̄ penas obſacta nefantia luit.

Nefrendes dr̄r a Uarrone poꝛci qui noīe latentis amiſſo nondum fabam frendere poſſunt. i. frangere.

Negligo. is. pe. coꝛ. xi. ctū: cōtēno nō curo: q̄ſi ne legē quidē nec videre dignoꝛ. Ter. in adel. Pecuniā in loco negligere maximū interdū eſt lucrū. Hinc negligentia ⁊ neglectus. us. pꝛo contemptu. Idē in heau. Hęc res neutiqꝫ neglectui eſt mihi

Nego. as. ex nō ⁊ ago ꝓ dico cōpoſitū eſt. lꝫ ēt de factis dicať vt apud apoſtolū. Cōfitentur ſe noſſe deū: factis āt negāt. Hui⁹ cōpoſita ſunt. Abnego. Denego. Pernego. qđ ē ꝑfecte nego. Plau. in aſi. Ubi creditū quod tibi ſit datum eſſe ꝑnegaris. Subnego aliquantum nego. Ci. Treba. Ueruntñ quod pꝛeſenti tibi pꝛope ſubnegarent. ⁊ habent pe. coꝛ.

Negatio poſtpoſita negationi nō ſemꝑ hꝫ vim affirmandi: ſed magis negandi cū altera ꝓ vniuerſari poniť ⁊ particulares ſequunť. Hoc mō. Nullas accepi a te litteras nec bꝛeues nec ꝓlixas. Uir. Nulla neqꝫ amnē libauit q̄drupes nec graminis attigit hęrbā. Itē vna ſola negatio poſtpoſita negatōi negat. ita tm̄ vt ſequēs iungať cū q̄dē. Ci. Lentulo neqꝫ errarēt ne aduerſarij q̄dē. Et ſi dixero. Nō tibi. h̄ ꝑſuaderet ne de⁹ quidē ſubaudiť enī alia negatiōis ꝑs ſic. nō tibi h̄ ꝑſuaderet aliquis. Deīde ad maius ſignificatū ſubiūgo ne deus q̄dē cui oīo ē credēdū. Interdū ēt ſine q̄dē due negatōes negāt cum vna ꝑticularis omittiť. Ter. Agrū in his regionib⁹ melioꝛeꝫ neqꝫ p̄tij maioꝛ| nemo hꝫ. ſubaudiť. n. neqꝫ meliorē. Uar. li. iij. de vi. pa. oñdit duas negatiuas ꝓ vna accipiendas cū dixit. Qua abſtinentia viri mulieréſqꝫ romanę fuerint ꝙ a rege munera eoꝝ noluerit nemo accipe. Si āt duob⁹ v̄bis aut poſitis aut ītellectis addanť duę negatiue ñ dubiū ē quin negēt. Sic. n. me amas nec ni credis. Intellectis ſic. Nec v̄tuti ſtudes nec litteris. ſ. ſtudes. Tres negatōes ꝓ vna ponūtur. Ter. Neqꝫ haud dicaſ tibi ñ p̄dictū. aliqñ ēt p̄poſitōes negāt ēt gr̄cę vñ Ariſtophāes comic⁹ ος αργαλεον ὀζευ καιθε οι λουλον γενες θαπάραφρονουντος λεσποτου.

Negatiuus. a. um. quod negat: vt dictio negatiua.

Negociū a nec ⁊ ociū ſit q̄ſi nō ociū. hoc ē opus. ſić a nec ⁊ lego negligo. ⁊. c. vertiť in. g. ſicī quingēti q̄uis a cētū ꝯponať. Et accipiť ꝓ occupatōe vt ⁊ ſi negocijs familiarib⁹ īpediti. Aliqñ ꝓ eo qđ vernacula lingua dicim⁹ la īpꝛeſa. Cęſar li. ij. cō. Ipſe cum pꝛimum pabuli copia eſſe inciperet ad exercitum venit: dat negociū ſenonib⁹ reliquiſqꝫ gallis q̄ finitimi belgis erāt vti ea q̄ apđ eos geranť cognoſcāt. Aliqñ ꝓ laboꝛe ope. Ci. Coꝛnifi. ⁊ ſi ꝑ iniquo patiebar aīo te a me digredi. tm̄ eo tpe me ꝯſolabar: ꝙ ⁊ ī ſūmū ēt ociū te ire arbitrabar ⁊ ab īpēdentib⁹ magnis negocijs diſcedere. Idē Fabio. Adhibui diligētiā quotiēs ſenat⁹ fuit vt adeſſeꝫ plurimūqꝫ ī eo negocij habui. Aliqñ ꝓ cura moleſtia ſolicitudie. Terę. Poeta cū p̄mū aīuꝫ ad ſcribēdū appulit id ſibi negocij credidit ſolū dari ꝑplo vt placerēt q̄s feciſſet fabulas. Do. mō ꝓ moleſtia ⁊ cura ñ laboꝛe. Ci. cū ē allatū ad nos ð teneritate eoꝝ q̄ tibi ne

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gociū faceſſerent. Aug.lib.xij.ci. dei. Sed cū his nullum negociū eſt in his libris negociū qui diuinā mentem facere vel curare iſta nō credunt. Ita poſuit ac ſi dixiſſet: nolo mihi rē eē Item negocium vi factū de quo q̄ſtio. Et negociū remediū eſt. Pau.i cap. Neq̃ de hac re negociū ē quin male occidaz.

Negocioſus.a.um. quod eſt negocijs plenū. Sal. Prudentiſſimus quiſq̃ maxime negocioſus erat.

Negocialis ad negociū pertinet. Ci. hec conſtitutio partes duas videtur habere iudicialem ⁊ negocialem.

Negocior.aris. negocia exerceo. ⁊ mercature opando. Ci.li.iij. offi. cum ſe ſyracuſas ociandi cā non negociandi contuliſſet Idem Ser. ſulpicio. M. Curi⁹ qui patras negociatur: ideſt mercature operam dat. hinc negociator qui ī alioꝝ negocijs ſe exercet. Vñ labeo. negociatores ſerui videntur qui ꝓpoſiti ſunt negocij exercendi cā veluti qui ad emendū aut locandū ⁊ cōducēdū ꝓpoſiti ſunt. Negociationem pro mercatura poſuit Col.li.j. hec enim negociatio curam villici auocat.

Neleus. nomē proprium patris Neſtoris.

Nemeſis.pe.cor. nomen cuiuſdaz dee: q̄ facinoroſos ⁊ delīquētes punire putabaẗ. vt ex Catullo ⁊ Auſonio lꝫ ītelligi. Inſuper eadē ſerẗ remuneratrix bñfactoꝝ. vñ apꝺ Stra.li.xiij. Eſt dea q̃ nemeſiꝫ dicūt dea magna potēſq̃ꝫ q̄ bōa celeſtiū dceſſit cūcta deorū poſſidet. hāc q̄dā fortunā dixerūt cui ꝑm⁹ adraſtus rex tēplū edificauit. Romāi quoq̃ꝫ huic dee tēpla dicauere ſtulti q̄ ſubſtātiā aliq̃ꝫ fortunā putarūt regnoꝝ atq̃ꝫ opū diſpēſatricē q̄ ſoli⁹ dei nutu huc atq̃ꝫ illuc trāſſerūẗ h° ēt noīe dcā fuit tibuli amica ſuidaſ νεμεσις η δίκη μεμψίς ὕβρις φθονος τυχη βαβρι οσ φησιεν μυθικοῖς και αἰλιανὸς νεμεσεως εφορουτροπους ὑπεροπτας και υπεριφανους κολαζουσης εναγημαρτυρια.

Nemo. tñ ad homines referẗ: nullus generaliter ad oīa: vt nullus hō: nullus lapis: nemo ꝓprie dicitur nec hō: ⁊ cum ſit generis cōis ponit̃ q̄nq̃ꝫ ꝑ nullus. Caduceatori nemo hō nocet. Ci. Hoīem quidē ſcire arbitror neminē: Sal. Quo nemo vir melior nec preſtantior: nō ergo nemo idez eſt qꝺ nullus hō. Sic enim fruſtra iungereẗ hō. Nōnunq̃ꝫ tñ a poetis nemo diuū dꝛ per acyrologiā. Virg. Turne qꝺ optanti diuum promittere nemo auderet. Nonnunq̃ꝫ ēt de feminis dꝛ. Teren. Hoc ſcio vnum ego neminem peperiſſe hic.

Nempe aduerbiū cōfirmantis. qꝺ aliq̄ñ cū interrogatione ponitur. Aliq̄ñ ſine interrogatione. Ci. apud quē hec dico. Nēpe apud eū q̄ cum hoc ſciret me tñ anteq̃ꝫ vidit reip. reddidit Quinti. Nēpe enī in hoc plurimū laboris exhauſim⁹ vt rhetoricā oñderemus. vñ dicēdi ſciaꝫ ⁊ vtilē ⁊ artē ⁊ v̄tutē eſſe.

Nemee. ſylua inter Cleonas ⁊ Phliuntem in qua Argiui ob Herculis memoriam Nemea ſacra celebrare conſueuerunt Hinc oīs regio nemea dꝛ. Nemee etiam fons: ⁊ mons. Vir. Et vaſtum nemee ſub rupe leonem.

Nemus ꝓprie dꝛ qꝺ voluptatis cā ꝯparatū ē ⁊ plenū amenitatis απο το νεμω paſco. ꝙ in eo greges atq̃ꝫ armēta depaſci ſolēt. Hic nemorale adiectiuū: vt vmbra nemoralis. Nemorēſe idē qꝺ nemorale vt nemorēſis ager. ⁊ nemorēſis rex qui Diane Aricine ſacrificijs preerat. Sue. nemorenſi regi ꝙ multos iam annos potiretur ſacerdotio ⁊ validiorem aduerſarium ſubornauit

Nenia.e. ⁊ Nenia.orꝝ. vt ē apꝺ Oui.li.vj. Faſ. grecū nomē ē ab eo dductū qꝺ ē νεία Iop.i. vltimū. Erat.n. vltimū qꝺ defunctis canereẗ carmē qꝺ ī funere laudādi grā cātaẗ ad tybiaꝫ ante cadauer ſepultū. Alio noīe epicedium ſiue Monodia a grecis dꝛ. Diom. Apud romanos id carmē qꝺ cū lamētatione extremū atq̃ꝫ vltimū mortuo adcaniẗ nenia dꝛ. Acron v̄o docet eē factitiū nomē a ſimilitudine vocis eoꝝ q̄ queruntẗ ⁊ dolēt. Quīti.li.vij. Tertius ē diuerſus trāſlatiōis modos cū res cōis plurib⁹ ī vno aliquo hꝫ nomē eximiū vt carmē funebre ꝓprie nenia dꝛ. Improprie tñ accipiẗ pro ineptia cuiuſlibet cāt⁹ aut ſermonis. Sic Hier. ꝯtra Ruf. Niſi forte nō fuit in p̄ſentiaꝝ qui tuas emēdaret nenias. Hoc carmē Simonides poeta lyricus ꝑmus inſtituiſſe dꝛ. Sidoni⁹ ꝑ epitaphio poſuit cū ait. Nenia marmori inciſa ꝓhēde caſyllabos.

Neo.es.neui.netū.nui diceremus a Nuo is eſſe videreẗ ſignificat filum torqueo. Iuſti.li.j. Inuenit eum inter ſcortorum greges purpuram colonētē. Ply. Superq̃ꝫ oīa neẗ ac texiẗ lane mō ⁊ ſine lana. Hinc Perneo compoſitum.

Neos grece nouus latine. a quo multa deducuntur.

Neogamus: pe.cor. nouus nuptus.

Neotericus: recentior νεοτερον recentiorum dicunt.

Neotericoteron nouum vocabulum.

Neoſtropus nuper tortus.

Neophyt⁹.pe.cor. nōuell⁹ q̄ſi nouū germē: noua plāta: φυτοῦ enī plāta dꝛ. Hiero. ꝯ Luciferinū. Neſcis ⁊ laicos ⁊ clericos vnū hēre xp̄ꝫ: nec aliū neophytis: alium epiſcopis eſſe deum

Neoptolemus pe.cor. nou⁹ miles. neos. enī nouus. ꝑtolemus miles. Quo noīe dictus eſt Pyrrhus Achillis filius.

Neomenia.pe.acuta. latine nouiluniuꝫ: vel ꝑma dies lune: aut mēſis νεως nouus μηνια mēſtrua. hoc eſt luna. ab μηνη q̄ mēſis dꝛ ꝙ ſingulis mēſibus a mulieribus defluant.

Nepa: vel nepes more greco ſcorpium ſignificat. Plau. Dabo me ad parietem imitabor nepā. Ci.li.v. de fi. Serpere anguiculos: natare anaticulas volare merulas. cornib⁹ vti videas boues: nepas aculeis ſuā cuiq̃ꝫ nāꝫ eē aduiuēdum ducem

Nepos q̄ ex filio filiaue nat⁹ ē: ꝙ nat⁹ poſt vt p̄ri: q̃ꝫ fili⁹. Cui⁹ relatiuū ē Auus. Et ſic ꝓauus ē aui paterni vel m̄rni p̄r Itē auie p̄rne ⁊ m̄rne p̄r. Ita ei⁹ relatiuū ē ꝓnepos. a quo femininū ꝓneptis: vt a nepos neptis. Et a ꝓauo femininū ꝓauia Et ab aui⁹ ꝓaui paterni vel materni pater: itē ꝓauie paterne vel materne pater a quo abauia relatiuūq̃ꝫ ei⁹ abnepos: a quo Abneptis. ⁊ Atauus abaui p̄r dict⁹ q̄ſi terti⁹ p̄r: a quo tritauia ⁊ relatiuū atnepos ⁊ trinepos a quo Atneptis ⁊ Trineptis. Aliq̄ñ nepos diciẗ fratris vel ſororis filius. Ad cuius dr̄iam dicim⁹. Hic ē mihi ex fratre ſeu ex ſorore nepos. Qui v̄o poſt trinepotē ſunt: minores dicuntur ſicut poſt tritauos maioreſ. Q̄nq̃ꝫ nepotes poſteri vocāẗ. Vir. Forte recēſebat numeꝝ caroſq̃ꝫ ac deſcēdētes. Itē nepotes appellanẗ ꝯſumptores a nepa q̄ vt Ply. inq̄t deuorat oēs filios vno ſolū ſaluo. Siue dn̄t luxurioſe vite hoīes ꝙ ñ aliter his rei ſue familiaris cura ſit q̃ꝫuis q̄b⁹ p̄r ⁊ auus. viuūt. Hor. Vincit eniꝫ ſtultos rō inſanire nepotes. Unde nepotari quod eſt luxurioſe ⁊ prodige viuere. ⁊ nepotatus vite luxuries. Tertul. in apolegetico. Ariſtippus in purpura nepotatur. Nepotulus diminutiuum eſt. Suidas tñ εν νεποδες νεπως νεπωτος εθνικον και οροςδε ανυδρου ονομα παρα το νεςεριτικον και του πωμιπωσω κιτιους παλαι ουσδεου δηλαδηου κεςι πιειν.

Neptis q̄ ex filio filiaue nata eſt. Eſt enī femininum a nepos.

Neptor. luxurioſe ⁊ prodige viuo. hinc neputatus us: de quo mō. Affra. Scurrilitate ac nepotatu nobilis.

Nephritis. renuꝫ paſſio: ſeu morbus qui inter acutos numeratur. νεφρος enim dꝛ. Vñ nephretici qui renuꝫ morbo laborant: vt eſt apud hippo. ⁊ galenum.

Neptunus ſaturni ⁊ opis filius maris deus dictus eſt a nando mutatis litteris primis vt inquit Ci.li. de natura deoꝝ. Vel. vt Varroni plꝫ a nubendo: ꝙ vt celum nubes. ita mare terras tegat. Hinc neptunus.a.um. poſſeſſiuum. neptunalia neptuni ſacra que ⁊ ſalatia a ſale dicuntur.

Nequando ne vllo tp̄e. ſicut Siq̄ñ ſi aliquo tempore.

Nequaq̃ꝫ aduerbium negandi. ſignificat enim non.

Nequā nomē īdeclinabile. qꝺ apud veteres ſignificabat hoīeꝫ nullius ꝓtij. ꝙ ne tāti q̄dē ſit q̃ꝫ qꝺ hētur nūmi. Cypria. Neq̃ꝫ hō de neq̃ꝫ theſauro emittit neq̃ꝫ. Vñ ⁊ a q̄buſdā ꝯtrariū poniẗ frugi. vt ī ea dictione dictū ē. Poſtea inualuit vſus vt denotaret hoīeꝫ laſciuū ac libidinoſuꝫ. Var. neq̃ꝫ ex ne ⁊ q̄c q̃ꝫ media ſyllaba extrita. ꝯponi oñdit li. de lin. la. Quidā a ne queo. ꝙ nihil queat. nulliq̃ꝫ rei ſit apt⁹ Cap docet neq̃ꝫ ſignificare nō malū ſꝫ inutile. Feſtus v̄o peiorē q̃ꝫ crediẗ eē. A neq̃ꝫ ſit nequior: ⁊ nequiſſim⁹. Col. nulla ē vl̄ nequiſſimi hoīs amplior cuſtodia q̃ꝫ quotidiana opis exactio. Nā illud verū M. Caconis oraculū nihil agēdo hoīes male agere diſcunt

Nequitia: vitiuꝫ eſt qꝺ cetera oīa cōplectitur. Eſt enim frugali

tati oppoſita.q̄ oēs in ſe cōtinet virtutes.Ut.n.frugi a fruge i.a fructu pp quādā aīoꝝ fecunditatē.ita nequitia a ſterilitate hoc ē a nihilo noīata ē. Nihil ē.n. oē qḋ fluit. qḋ ſoluitur qḋ liq̄ſcit ⁊ qḋ ſp perit. Jdeo tales hoīes ēt pditos dicimus Eſt aūt aliquid ſi manet ſi cōſtat ſi ſp tale ē vt ē virtus cuꝰ magna ps ē atqȝ pulcherrima q̄ tēperantia ⁊ frugalitas dicitur.Sepe tñ ꝑ laſciuia ⁊ libidinoſa illecebra ſi pro luxu vite ꝓdigo atqȝ effuſo. Aphricanus ſcripſit mala ꝓbra flagitia q̄ hoīes faciūt in duabus rebus eſſe malicias.⁊ nequitia. Ubi nequitiā intelligi vult luxuȝ vite ꝓdigū ⁊ effuſionē īmodicā pecuniarū. Ci.in Uer. Ex mulierū morſu veſtigia libidinis atqȝ nequitie.hinc nequiter aduerbium cum nequitia.

Nequicq̄ȝ aduerbiū ſignificat nō. Uir.nequicq̄ȝ pinguis palee tenet area culmos. Jtē capit̄ ꝑ fruſtra vt idē li.vj. Ter.ſexea tentat limina nequicquā nequalia detrimenta.

Nequa:aduerbium:ſignificat ne per aliquem locum.

Nequis.ex ne ⁊ quis per ne aliquis:hoc eſt vt nullus

Neq̄d nimis.ſnīa puulgata:cui deeſt agas. Ter.ī an.nā id arbitror ī vita apꝑme eē vtile:vt neq̄d nimiſ. i.neq̄d agas nimis

Nequino.as.modo laſciuio.modo nego.

Nequinū:oppidū qḋ nunc narnia dicitur ob incolarū libidinoſam inertiam A quo nequinates qui nunc narnienſes.

Nero.vt Gel.li.xij.verbū ſabinū eſt quo ſignificat̄ virtus ⁊ fortitudo. Jtaqȝ ex claudijs a ſabinis oriūdos accepimus q̄ erat egregia ac preſtanti fortitudine.nero appellatus eſt. Sabini aūt id nomē a grecis accepiſſe vident̄ q̄ vincula ⁊ firmamēta mēbrorū νειρα dicūt noſtri neruos.hoc noīe eſt impator romanoruȝ qui oīum quos terra ſuſtulit crudeliſſimus fuit hinc ꝓprium nomen in appellatiuuȝ commutatum eſt. ⁊ nerones nunc crudeles: ⁊ ne roniores crudeliores dicimus.

Nerulū oppidū in lucanis qḋ vi captū fuiſſe repētino aduentu hemylij ꝓtulit Liui.li.ix. Jnde nerulonēſes dicti ſunt. Sue. in Aug. Manibꝰ colybo decoloratis nerulonēſis mēſarij.

Nerulani ppl'i in latio iuxta romā quorū meminit. Ply.lib.iij.

Nereus maris eſt oceani ⁊ tethyos filius. Et pro mari ponitur Jnde nereides.

Nereides.pe.cor.patronymicū.fuerūt maris nymphe humanā effigiem hn̄tes quorū nota ſunt. Nyſee ⁊ Cymothoe.

Neritum ſiue neritos.pe.cor. Jnſula eſt ſeu oppidum in ea qḋ Leucas vocabatur vt Stra. ⁊ Ply.ſcribunt. Uirgil. Et neritos ardua ſaxis.

Neruij fuerunt populi inter belgas maxime feri.magne virtutis hoīes de quibus Ceſar.lib.ij.con.meminit.

Neruus note ſignificationis q̄le ē illud in Job. Oſſibus ⁊ neruis ꝯpegiſti me.hi a corde originē hn̄t: vt docet Ariſtoteles alij a crebro oriri dicūt. Jnde Subneruo.as.qḋ ē neruos incido. Hiero.in Joſue. Equoſeorū ſub neruabis. Ponitur qñ qȝ neruus ꝑ robore ⁊ viribꝰ: Jn neruis enī robur peculiariter exiſtit. Uñ dicimus rē eē ſine neruis q̄ debilis ē. Hor. Si ne neruis altera quicq̄d cōpoſui pars eſſe putat. Ter. Ubi tu neruos intēdas.hinc Ci.neruos reip.appellat milites claſſes ⁊ vectigalia. Neruus ēt vinculi genꝰ ē quo pedes aut ceruices īpediunt̄. Ex quo ē illud Catonis Fures priuatorū furtorū in neruo atqȝ ī cōpedibus etate agūt.fures publici in auro atqȝ ī purpura. Plau.in aul.neruos catenas numellas pedicas.boicas. Dr̄ ⁊ neruū.neu.genere Hie. in hiere. Et miſit eū in neruū qḋ erat ī porta beniamin ſupiori. Jtē nerui dñr chorde cithare. Ci.li.j.tu. Sūmam eruditionē greci ſitā cēſebāt in neruorū vocūq̄ȝ cātibus Proper.hec carmina neruis aptat. He ſimiliter dicunt̄ neruie. quoniaȝ ex neruis fiant ⁊ neruus membrū virile. Juue. Menſura incognita nerui.

Neruoſus.a.um.qḋ multo hȝ neruos. Ci.lib.iij.offi.per trāſlationem dixit. Neruoſius qui iſta differūt ſolum audent malum dicere id quod turpe ſit.

Neruiceus.a.um.qḋ eſt ex neruo. Hie.in li. Judicū. Si ſeptem neruiceis funibus nec dū ſiccis ligatus fuero. infirmus ero,

Neruie ſunt fidicule tanq̄ȝ ex neruis concinnate. i. chorde cithare. hinc apud auctores legimus neruias in fidibus brumali die alias digitis pelli alias ſonare.

Neruicus dr̄ q̄ neruis laborat. Uictr. li.iiij.aq̄ neruicos ⁊ podagricos efficiūt:ſulphuroſi fōtes.neruoꝝ labores reficiunt

Neurobate.pe.cor.q̄ oīſariā ꝓrepunt q̄ ambulāt ſuper neruos ⁊ funes neruiceos ταvευρα greci neruos dicūt. Jul. Frimicus.li.vij.matheſeos. Cū teſtimonio vo martis ⁊ lune erunt funabuli olibate neurobate occidēt hos Jul. maternꝰ olibatas. Capitolinꝰ vo Euribatas appellat tāq̄ȝ late aſcēdentes.

Neſa regio mōtana iuxta etnam. Neſus thracie fluuius.

Neſiū. Jnſula in cāpano littore inter panſilypū ⁊ puteolos que alio noīe dicit̄ neſis. Luc. Tali ſpiramīe neſis huiꝰ nois obliquos produxit Papi. Siluaqȝ q̄ fixā pelago neſida coronat.

Neſſotrophion.locus vbi anates clauſe paſcuntur. Neſſi enim anate a grecis dñr Col.li.ix. Media deinde parte neſſotrophij lacus defoditur in duos pedes altitudinis.

Neſcio.is.ignoro nō cognoſco.ex ne ⁊ ſcio. Aug. Phariſeus q̄ inuitauerat dñm ieſum putauit dñm neſciſſe mulierem.

Neſcius.qui ignorat ⁊ qui ignoratur.

Neu.apocopatum eſt a neue.idemqȝ ſignificat quod neue.i.ne ēt. Uir. Neu ſegnes iaceant terre.

Neue.mō ſignificat.ne ēt. Modo vel vt nō. Ci. Neue vaſtius ſyllabe deducant̄ hoc eſt vel vt non vaſtius deducantur.

Neunq̄ȝ.ſignificat nullo modo.

Neutiq̄ȝ vna pars orationis.⁊ ſignificat nequaq̄ȝ. Terē.in An. Ego charine neutiq̄ȝ officium liberi eē hominis puto. cuȝ is nihil mereatur poſtulare ad gratie poni ſibi.

Neutiq̄ȝ.non nimis vel non valde. vel nullo mō.habet eniȝ aliquid aſſertionis. Teren. in ecy. Jn hac vſqȝ illud viſum eſt pamphilo neutiq̄ȝ graue.

Neuus:carūcula eminens paululum in quo ſepe ſunt pili ⁊ naturalis eſt. Nā cū hoīe naſcit̄ ⁊ plerūqȝ ſuccreſcit. Hor. lib.j. Ser. Egregio inſperſos reprendas corpore neuos.

Neuolo.is.ne vult:quaſi non volo. Plau. Filiaȝ meam tibi deſponſatam eſſe audio niſi tu neuis.

Neuter.a.um neutri.e neutri. Sic vter nullꝰ ſolꝰ alter ⁊ hmōi. Uer.ī an. Tū iners.tū nulli ꝯſilij ꝑ nullius. Et ē neuter vtriq̄ȝ ꝯtrariū.ſig̃tq̄ȝ nec hic:hic nec ille. Jn quo aīaduertēdū ē. ꝙ dicimꝰ neuter alteꝝ ñ aūt neuter neutrū. Nā ſi ita dicamꝰ neuter alterū diligit hᵒ ſignificamꝰ neqȝ ille hūc diligit: neqȝ hic illū. Qḋ ſi neuter neutrū diceremus ſignificaremus ne ſe q̄dē ipȝ vtrūq̄ȝ diligere. Neutro aduerbiū ſig̃t.nec ad vnam partem nec ad aliam. Liui. Et neutro inclinata ſpe torpebat.

Neutri populi ſcythie europe.

Neutralis.⁊ hoc neutrale qḋ eſt neutrius partis. Uñ neutralia verba dicta ſūt neqȝ agunt aliq̄d nec patiunt̄.vt ſto iaceo cubo ſedeo.hec ī nulla actiōe in nulla paſſione ſūt. Alia neutralia ab vſu dicta q̄ habēt actionē ſȝ paſſionē nullā vt certo hȝ actionē:ſed nō dicimus certor.pugno ceno. Alia ſūt q̄ patiūtur ſed nō agūt vt vapulo pendeo algeo langueo ⁊ hmōi.

Nex necis ꝓprie mors q̄ ferro fit aut alia vi. Uñ neci datus dr̄ q̄ interfectus ē. Feſtus tamē neci datū intelligit qui ſine vulnere interfectus ē. Uñ Auſo. Sera venenato potu ſubſtulit āmabilē nex Siſen. Qm̄ neq̄ȝ mea nex neqȝ interceſſio poſſe videt̄ illoꝝ demētē reprimere audaciā. Ci. Jnſidiatori vo ⁊ latroni q̄ p̄t afferri iniuſta nex Amb.li.de paradiſo. Nēpe diabolo auctore neces videntur iuſtis hominibus p̄parari.

Nexo.as.⁊.is.xui.xū.ſm Priſ. frequētatiuū eſt a necto. Uirg. lib.v. Nexantē nodis ſeqȝ in ſuo membra plicantem.

Nexus.a.um.participiū. Uir.li.v. Uincula linea rupit q̄s innexa pedē malo pendebat ab alto. Nexus.us. vel nexus xi. in obligatione dr̄ Ci. Curioni. Cuius qñ propriū te eſſe ſcribis mācipio ⁊ nexo. Jdē pro murena. Qḋ ſi in repetundis q̄mācipi ſunt is.periculū iudici p̄ſtare debet qui ſe nexu obligabit. Nā vt teſtis ē Liuius. mos erat rome vt qui ſoluendo non fuiſſent addicebant̄ feneratori cui ſeruirēt quo ad debitū pſoluerent. Et hi nexi appellabant̄ ducebātur q̄ȝ in ergaſtula ad pſoluendū. Uar. Nexi ſunt liberi qui opas ſuas in ſeruitute ꝑ pecunia quam debebant dño preſtabāt.

Nexilis ⁊ hoc nexile.pe.cor.qḋ nectitur:ſicut textile qḋ texitur Luc. Lexilis ante fuit veſtis qua textile tegmen.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN